

تعدیل نیرو و تعدیل کیم

وجدعظیمیا دبیر گروه اقتصادی

پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی به مناسبت روز کار گر به چند نکته مهم اشاره داشت که باید مورد توجه همه مخاطبان قرار گیرد و توجه به آن هم طبعاً فراتر از شعار و همایش و این‌گونه موارد است و خروجی آن باید روی زمین دیده شود. از مهم‌ترین موارد به موضوع «تعدیل نیرو» برمی‌گردد که این روزها جزو مسائل مبتلابه کشور است و برخی شرک‌تها و کارفرماها،

نیروی کار را زیر تیغ تیز تعدیل قرار داده‌اند. اما اقتصاد کشورمان در موقعیتی قرار دارد که تغییر در سطح اشتغال، در شاخص‌های کلان بازتاب پیدا می‌کند. بنابراین، تصمیم کاهش نیروی انسانی، به جبران تقاضا، سطح تولید و پایداری فعالیت اقتصادی اثر می‌گذارد.

در سطح بنگاه، تعدیل نیرو معمولاً به‌عنوان راهکاری فوری برای کاهش هزینه‌ها در نظر گرفته می‌شود و غالباً بر هزینه‌های آشکار مانند دستمزد متمرکز است، در حالی که بخش مهمی از هزینه‌های مرتبط با نیروی کار، در قالب پنهان ظاهر می‌شود، چراکه نیروی انسانی، دارای تجربه، شناخت فرآیند و هماهنگی عملیاتی است و طبعاً حذف آن، به معنای از دست رفتن بخشی از ظرفیت بالفعل به شمار می‌رود. از طرفی جایگزینی نیروی کار، فرآیندی زمان‌بر است که آن هم فقط به جذب فرد جدید محدود نمی‌شود و وقفه‌ای در عملکرد بنگاه ایجاد می‌کند و در فاصله جایگزینی آن، قاعدتاً کیفیت تولید کاهش پیدا می‌کند و احتمال بروز خطا نیز افزایش می‌یابد. بنابراین، این هزینه‌ها در تصمیمات فوری برای تعدیل، معمولاً مورد توجه قرار نمی‌گیرد.

از سوی دیگر، تعدیل نیرو بر رفتار نیروی کار باقی‌مانده نیز اثرگذار است؛ چراکه نااطمینانی نسبت به آینده شغلی، سطح انگیزه و تعهد را کاهش می‌دهد و این موضوع، به افت بهره‌وری منجر می‌شود. پس در چنین وضعیتی نیز بنگاه با کاهش کارایی مواجه می‌شود، بدون آنکه الزاماً در کوتاه‌مدت بتواند صرف‌جویی قابل توجهی را تثبیت کند. این مسئله در فعالیت‌های مبتنی بر مهارت، ابعاد جدی‌تری پیدا می‌کند؛ چراکه بخشی از دانش تولید، در قالب تجربه انباشته نیروی کار شکل می‌گیرد و قابل انتقال سریع نیست. پس خروج این نیروها، به معنای از دست رفتن دانش ضمنی است که در اسناد رسمی ثبت نشده و صرفاً در جریان کار شکل گرفته است. بازسازی این ظرفیت، نیازمند زمان و هزینه است و در این فاصله نیز، بنگاه بخشی از توان رقابتی خود را از دست می‌دهد.

همچنین کاهش اشتغال، مستقیماً به کاهش درآمد خانوار منجر می‌شود و این کاهش، در سطح مصرف بازتاب پیدا می‌کند. با توجه به سهم بالای مصرف در تقاضای کل، افت آن، قاعدتاً به کاهش فروش بنگاه‌ها می‌انجامد. بنابراین، این روند نیز یک چرخه بازخوردی ایجاد می‌کند که در آن، کاهش تقاضا به کاهش تولید و در ادامه به تعدیل بیشتر منجر می‌شود. طبعاً حذف سطح اشتغال می‌تواند به تثبیت تقاضا کمک کند و استمرار پرداخت دستمزد، جریان مصرف را حفظ و از افت ناگهانی فروش جلوگیری می‌کند. این موضوع، به‌ویژه در شرایطی که اقتصاد کشورمان در شرایط حساس است، اهمیت بیشتری دارد. احتمالاً کارفرماها نیک می‌دانند که مدیریت هزینه فقط به کاهش نیروی انسانی محدود نمی‌شود و ابزارهای متنوع‌تری در اختیار بنگاه‌ها قرار داد. اصلاح فرآیندهای تولید، کاهش اتسلاف منابع، مدیبریت هزینه‌های مالی و بازنگری در ساختار هزینه‌های غیر ضروری، از جمله اقداماتی است که می‌تواند فشار مالی را کاهش دهد. ضمناً این اقدامات، بدون آسیب به سرمایه انسانی، امکان بهبود وضعیت مالی بنگاه را فراهم می‌کند. همچنین تنظیم ساعات کاری، استفاده از منابع‌های برنام‌ه‌ریزی شده و جای‌جایی نیروها میان بخش‌های مختلف، از دیگر راهکارهایی است که در شرایط رکودی مورد استفاده قرار می‌گیرد؛ چراکه این رویکردها، اعطاف‌پذیری بنگاه را افزایش می‌دهد و امکان بازگشت سریع به سطح تولید پیشین را حفظ می‌کند.

البته مسئولان هم در سطح سیاست‌گذاری وظایف سنگینی دارند و باید موضوع را صرفاً یک قاعده بین کارگر و کارفرما تلقی نکنند و نسبت به حل مسئله تحرک جدی داشته باشند؛ چراکه فرام‌سازی بسترهای حمایتی می‌تواند فرآیندهای بنگاه‌ها را جهنم‌دهی کند. بنابراین کاهش فشارهای بیمه‌ای و مالیاتی در دوره‌های رکود و تسهیل دسترسی به منابع مالی، امکان حفظ نیروی کار را افزایش می‌دهد و قاعدتاً در نبود این حمایت‌ها، تعدیل نیرو به گزینه‌ای کم‌هزینه‌در ظاهر و پرهزینه‌در عمل تبدیل می‌شود. این ماهمان‌طور که پیشتر ذکر شد، کاهش هزینه‌ها از مسیر حذف نیروی انسانی، اگرچه تصمیمی سریع به‌منظر می‌رسد، اما به تضعیف ظرفیت تولید و کاهش توان رقابتی منجر می‌شود. بنابراین انفعال دولت در این راستا، هم به ضرر کارگر و هم به ضرر کارفرما خواهد بود.

جان کلام اینکه «تعدیل نیرو» اگر به‌عنوان واکنش فوری به فشارهای اقتصادی انتخاب شود، بیش از آنکه مسئله را حل کند، هزینه‌های پنهان و آثار بلندمدت ایجاد می‌کند. پس مقصود از «تعدیل تعدیل» آن است که این تصمیم از جایگاه راه‌حل نخست خارج شده و به آخرین گزینه مدیریتی تبدیل شود؛ چراکه بنگاه اقتصادی زمانی پایدار می‌ماند که سرمایه انسانی خود را حفظ کند و اصلاحات را از مسیر بهره‌وری، مدیریت هزینه و تنظیم تولید و نه از مسیر حذف نیروی کار پیش ببرد.

حاشیه

اطلاعیه جدید درباره کارت سوخت

شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران با صدور اطلاعیه‌ای بر لزوم استفاده از کارت هوشمند سوخت شخصی تأکید کرد. شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران با صدور اطلاعیه‌ای بر لزوم استفاده از کارت هوشمند سوخت شخصی تأکید و اعلام کرد: به‌منظور تسهیل خدمت‌رسانی، جلوگیری از ایجاد صف و صرفه‌جویی در زمان، از تمامی هموطنان محترم درخواست می‌شود حتماً کارت سوخت شخصی خود را به همراه داشته باشند. متن اطلاعیه شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران بدین شرح است:

به اطلاع عموم هموطنان گرامی می‌رساند:

۱. با توجه به ضرورت مدیریت صحیح مصرف بنزین، استفاده از کارت هوشمند سوخت شخصی هنگام مراجعه به جایگاه‌ها و سوخت‌گیری (اعم از نرخ اول و دوم) ضروری است.

۲. کارت‌های سوخت موجود در جایگاه‌ها صرفاً برای شرایط اضطراری در نظر گرفته شده‌اند. از این رو، به‌منظور تسهیل خدمت‌رسانی، جلوگیری از ایجاد صف و صرفه‌جویی در زمان، از تمامی هموطنان محترم درخواست می‌شود حتماً کارت سوخت شخصی خود را به همراه داشته باشند.

۳. هموطنانی که به هر دلیل فاقد کارت هوشمند سوخت شخصی هستند، می‌توانند از طریق یکی از روش‌های زیر نسبت به ثبت درخواست اقدام کنند:

بمراجعه به دفاتر پخش ۱+۰

- ثبت در خواست اینترنتی صدور کارت سوخت با انتخاب گزینه دریافت حضوری به نشانی: **www.fcs.niopc.ir**

۴. برای مالکان خودروهای وارداتی نیز امکان صدور کارت هوشمند سوخت شخصی با نرخ سوم فراهم شده است.

لذا از تمام مالکان محترم خودروهای وارداتی دعوت می‌شود به‌منظور ثبت درخواست، به دفاتر پلیس ۱۰۱ با سامانه اینترنتی صدور کارت سوخت با انتخاب گزینه دریافت حضوری به نشانی فوق مراجعه کنند.»

خبر جوان

گزارش

یمناز قاسمی

اقتصاد

سرویس اقتصادی ۶۰۶۸۵۲۳

دولت کارفرماها را برای حفظ سطح شغل دریابد

آغاز اعطای تسهیلات

طرح حفظ اشتغال بنگاه‌های اقتصادی

دولت در حد مقدور از عمل خیر خواهانه صاحبان کسب و کارهای آسیب‌دیده مبنی بر اجتناب از تعدیل نیرو حمایت کند

میدرمانیک‌مهد | جوان

بهر و تحمیل جنگ تحمیلی به کشورمان که همچنان در جریان است، برخی زیرمجموعه‌های اقتصاد تولیدی تحت الشعاع قرار گرفتند. از این رو، برخی بنگاه‌ها بعضاً به تعدیل نیروی انسانی نگاه کردند و برخی نیز در تلاش برای حفظ اشتغال هستند. پیرو فرمایشات اخیر رهبر انقلاب

و تأکید ایشان بر حفظ نیروی کار و مصرف کالای تولید داخل، صاحبان صنایع به این اجماع رسیدند که تعدیل نیرو باید آخرین گزینه باشد و دولت نیز اعطای تسهیلات در شرایط اضطرار «**را با هدف حفظ نیروی کار و جلوگیری از تعدیل نیرو در واحدهای تولیدی و خدماتی آغاز کرده است.**

طی بیش از دو ماهی که از جنگ تحمیلی سوم می‌گذرد، بخشی از بنگاه‌ها و کارخانجات بزرگ مثل فولادسازی و پتروشیمی‌ها به صورت مستقیم مورد اصابت قرار گرفتند و بخشی از آنها در چرخه تولید دچار مشکل شده‌اند. از سوی دیگر بخش دیگر واحدها که در صنایع پایین‌دست قرار داشتند به صورت غیر مستقیم تحت تأثیر قرار گرفتند و بخش تولید، عرضه و نیروی کار آنها با چالش‌هایی مواجه است.

بنابراین، در این مدت بر خسی واحدها مجبور به تعدیل نیرو شدند یا امکان ادامه فعالیت به صورت پیش از جنگ را از دست دادند. اما فداکاری کارگران در ایام جنگ استوادی بود؛ چراکه آنها در موشک‌باران سر کار بودند و محل کار را ترک نکردند مگر آنجا که کارفرما اجبار کرد تا جانشان در خطر نباشد. اکنون این سؤال مطرح می‌شود که تولید، فعالیت‌های بخش خصوصی و بخش دولتی برای احیای این واحدها و کارخانجات چیست و آیا این امکان وجود دارد که بنگاه‌ها تاب‌آوری خود را حفظ کنند یا خیر.

حضرت آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای در پیامی به مناسبت روز کارگر ضمن قدردانی

و مقام و منزلت آنان، بر اهمیت شکست و نامیدسازی دشمنان پیشرفت و ملی‌ان ایران

در جهاد اقتصادی، همچون عرضه نبرد نظامی

تأکید کردند و کارگران را مؤثرترین عناصر در نبرد اقتصادی و به منزله ستون فقرات عرضه

اقتصاد دانستند. در بخشش از این پیام تأکید شده بود: «صاحبان کسب‌و کارهای آسیب‌دیده،

تا حد ممکن از تعدیل نیرو و جداسازی نیروی کار خود، چه در واحدهای تولیدی و چه

واحدهای خدماتی اجتناب نمایند و بلکه هر

کارگری را به‌منزله ثروت آن واحد تولیدی و

خدماتی، منظور دارند، و البته دولت محترم

هم در حد مقدور از این عمل خیرخواهانه

حمایت نماید.» در همین راستا، بسیاری از

بسته شدن تنگه هرمز در پی آغاز جنگ

رمضان، شوک بی‌سابقه‌ای به بازار جهانی

گاز طبیعی مایع وارد کرده است. تحلیل

داده‌های بازار نشان می‌دهد که خروج

اجباری یکی از بزرگ‌ترین تأمین‌کنندگان

گاز از چرخه تجارت جهانی، می‌تنها

قیمت‌ها را در اروپا و آسیا به بالاترین

سطح سه سال اخیر رسانده، بلکه شکاف

عمیقی میان بازارهای شرقی-اروپایی

و بازار ایالات متحده ایجاد کرده است.

حسب ۲۰درصدی عرضه جهانی؛ انسداد تنگه

هرمز به معنای توقف روزانه بیش از ۱۰ میلیارد

فوت مکتب LNG است، رقمی که معادل ۲۰

درصد از کل عرضه جهانی این محصول است.

نقطه کانون این بحران، تابسیاست‌عظیم

صادراتی راس لغان در قطر است. داده‌های

ترافیک دریایی نشان می‌دهد که از اول مارس

تا ۲۴ آوریل ۲۰۲۶، حتی یک کشتی حامل

LNG نیز موفق به عبور از این آبراه‌استراتژیک

نشده است. اعلام فورس مازور از سوی قطر

انرژی، زنگ خطر را به ویژه برای کشورهای

آسیایی به صدا درآورد؛ خریدارانی که به تنهایی

مقصد بیش از ۸۰درصد از گاز صادراتی قطر

هستند. این خلأ ناگهانی، مکانیزم‌های رقابتی

بازار را به شدت فعال کرده و خریداران آسیایی

بلندمدت، به تکاپو در بازار محموله‌های نقدی

(اصطلاحاً اسپات) واداشته است.

شکاف عمیق قیمتی؛ از صعود در شرق تا

صاحبان بنگاه‌ها و تولیدکنندگان اعلام کردند که تعدیل نیرو آخرین گزینه آنها خواهد بود و کمک دولت بار دیگر در جهاد اقتصادی پیروز میدان خواهند شد، چراکه دولت و اتاق‌های بازرگانی ظرفیت‌هایی دارند که می‌توانند در نقش حمایت‌کننده ظاهر شوند و امکان عبور از شرایط جنگی فعلی را برای آنها فراهم کنند.

■ اصلاح قوانین دست و پاگیر
داود رنگی، نایب رئیس کمیسیون واردات اتاق ایران، در گفت‌وگو با ایسنا بر حوزه قوانین و مقررات و ضرورت تسهیل آنها در شرایط فعلی تأکید کرد و گفت که در حال حاضر اگر بخش قوانین و مقررات و سامانه‌ها اصلاح شود، بخشی از مشکلات بخش خصوصی و تجارت حل‌وفصل می‌شود. معضل اصلی چارچوب‌های قدیمی نامیدسازی دشمنان پیشرفت و ملی‌ان ایران است که بر دولت حاکم است؛ اینکه به عنوان مثال سامانه‌های متعدد و ناکارآ بخشی از کار تجار و بخش خصوصی را سخت کرده و این مسئله می‌تواند توسط دولت اصلاح شود. وی افزود: «همچنین سامانه‌های ناکارآ، قوانین متناقض مانع فعالیت است و باعث شده که بخش بزرگی از ظرفیت بخش خصوصی و بنگاه‌هافل شود.»

■ سررسیدهای وام‌ها به تعویق بیفتند
علی تقوی‌فر، دیگر فعال اقتصادی و عضو اتاق بازرگانی تهران، نیز بر این باور است که در دسترس‌ترین اقداماتی که دولت می‌تواند برای تسهیل تساب‌آوری اقتصادی بنگاه‌ها، و با هدف تقویت تساب‌آوری اقتصادی بنگاه‌ها، و مزایای نیروی کار و جلوگیری از اختلال در فعالیت واحدهای اقتصادی در دستور کار قرار باشد و سررسیدهای وام‌ها را عقب بماندازند و همچنین مالیات‌ها را تعدیل کنند. این‌ها کارهایی است که دولت در کوتاه‌مدت می‌تواند انجام دهد. تقوی‌فر تصریح کرد که بخشی از این اقدامات و واحدها برای بازسازی زمان‌بر است. اما برخی هم در زمان کوتاهی می‌توانند راندازدی شوند و این گونه نیست که یک یا دو سال زمان ببرد. بخشی از این‌ها در کوتاه‌مدت امکان راندازدی دارند و اتاق هم برای راندازدی‌شان تمهیداتی را اندیشیده است. به هر حال هزینه جنگ بالا است و دولت هم با محدودیت‌هایی مواجه است، ولی بخش خصوصی وارد میدان شده و اقداماتی را انجام داده است.

■ آغاز پرداخت وام به بنگاه‌های یک‌نفره
همچنین اعطای تسهیلات طرح «حفظ اشتغال بنگاه‌های اقتصادی در شرایط اضطرار» با هدف اجرای فرمایشات رهبر معظم انقلاب مبنی بر حفظ نیروی کار و جلوگیری از تعدیل نیرو در واحدهای تولیدی و خدماتی و در ادامه اجرای بسته‌های حمایتی دولت برای پشتیبانی از کسب‌و کارهای آسیب‌دیده در شرایط اضطرار، برای بنگاه‌های یک‌نفره آغاز شده است. طبق اعلام وزارت امور اقتصادی و دارایی، این اقدام در چارچوب مصوبات کار گروه اقتصادی دولت و با هدف تقویت تساب‌آوری اقتصادی بنگاه‌ها،

تأمین نقدینگی مورد نیاز برای پرداخت حقوق و مزایای نیروی کار و جلوگیری از اختلال در فعالیت واحدهای اقتصادی در دستور کار قرار خواهد شد.

بر اساس این طرح، پیش از این، در مرحله نخست، حمایت تسهیلاتی از بنگاه‌های اقتصادی دارای دو تا ۵۰ نفر نیروی کار اجرا شده و شاملان از طریق سامانه کات ثبت‌نام کرده بودند و اکنون در مرحله دوم، بنگاه‌های یک‌نفره نیز مشمول دریافت این تسهیلات حمایتی شدند.

مطابق ضوابط تعیین شده، تمامی بنگاه‌های اقتصادی حقیقی و حقوقی که دارای شماره ثبت یا شناسه ملی و کد کارگاهی بیمه تأمین اجتماعی هستند و صرفاً یک نفر نیروی کار بیمه‌شده در فهرست بیمه دماه ۱۴۰۴ دارند،

در صورت در داشتن در رسته‌های فعالیت و استان‌های آسیب‌دیده تعیین شده، امکان بهره‌مندی از این تسهیلات را خواهند داشت. خوش‌فرماها و رانندگان مشمول این طرح نیستند.

مبلغ تسهیلات اعطایی برای هر بنگاه معادل ۴۴۰ میلیون ریال در نظر گرفته شده که تقریباً معادل حداقل حقوق پایه و مزایای مستمر دو ماه است. دوره بازپرداخت این تسهیلات شش ماهه بوده و نرخ سود آن نیز مطابق آخرین مصوبه شورای پول و اعتبار، سالانه ۲۳ درصد تعیین شده است.

اقتصاد

مبلغ «کالابرگ»

باید فوراً بازنگری و افزایش یابد

حسین امامی‌راد

نماینده مجلس شورای اسلامی

«اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت ملی و امنیت ملی» اعلام کردند که این موضوع نشان از اهمیت و حساسیت موضوع «معیشت مردم» در بالاترین سطح حکمرانی کشور دارد.

از طرفی، قانون بودجه ۱۴۰۵ کل کشور، در شرایطی تصویب شد که اقتصاد ایران با هم‌زمانی چند بحران ساختاری مواجه بود؛ تشدید تنش‌های سیاسی و تحریم‌ها، جنگ تحمیلی سوم، تورم مزمن و رکود تومی عمیق، فرسایش مستمر قدرت خرید خانوارها، کاهش سرمایه‌گذاری، افت بهره‌وری در بدنه حجیم دولتی و تضعیف ارزش پول ملی. در چنین شرایطی، بودجه دولت می‌تواند با نقش یک «قشه راه» برای مهار بحران‌ها و ایجاد ثبات را بازی کند، با صرفاً به سندی برای «راه‌حرفی» کشور تبدیل شود که با اهداف توسعه‌ای، معیشتی و بهره‌رانه کشور فاصله معناداری دارد.

شکی نیست که مهم‌ترین مسئله امروز کشور بعد از تضمین امنیت و دفع خطر دشمن متجاوز، موضوع «معیشت مردم و مهار تورم» است که در این راستا تخصیص «کالابرگ» به أحد مردم به عنوان راهکاری جبرانی در اولویت تصمیمات دولت و مجلس شورای اسلامی قرار گرفت که با توجه به هم‌زمانی آن با حذف ارز ترجیحی، منابع آن نیز از همین محل تعیین گردید. هدف اعلامی این سیاست از سوی دولت، «کاهش نااطمینانی، ثبات دوره‌ای قیمت‌ها، بهبود برنامه‌ریزی تولید و انتقال منافع به مصرف‌کننده نهایی» عنوان شد و سیاستگذاران تأکید کردند که ارز ترجیحی حذف نمی‌شود، بلکه منافع آن مستقیماً به مردم منتقل خواهد شد و به این ترتیب، پرداخت بارانه از ابتدای زنجیره به انتهای زنجیره منتقل می‌شود.

انتقاداتی در زمان اجرای این طرح، عدم تدریجی بودن آن و عدم جبران مبلغ تخصیصی کالابرگ نسبت به شوک قیمتی حاصل از حذف ناگهانی ارز ترجیحی وارد بود، اما با توجه به شرایط سیاسی و امنیتی کشور و نیاز به حفظ انسجام و وحدت در همه سطوح و از کان کشور، نگاه مجلس شورای اسلامی نیز، حفظ یکپارچگی و همراهی با تصمیمات کلان دولت و رفع نقاط ضعف با هدف بهبود وضعیت اقتصادی و رفاه مردم است. اگرچه حذف ارز ترجیحی موجب تضعیف رانت و ویژه‌خواری شد، انتظار از دولت این است که با تشدید نظارت‌های فراگیر بر بازار، مانع از سواستفاده و گرانی، به ویژه در سطح تولید و عرضه به توزیع‌کنندگان شود.

در همین راستا، قاطبه نمایندگان مجلس شورای اسلامی و نیز دولت محترم، در تصویب طرح غذایی و تخصیص کالابرگ، از ابتدا بر متناسب بودن میزان کالابرگ با نرخ تورم و امکان افزایش دوره‌ای آن به فراخور تغییر سطح قیمت‌ها بود. اما در ماه‌های اخیر، با افزایش قابل توجه هزینه‌های خانوار و تورم حدود ۷۰درصدی اقلام خوراکی، ضرورت افزایش کالابرگ، بیش از پیش نمایان شده است. گزارش جدید بانک مرکزی از تورم فروردین ماه ۱۴۰۵، حاکی از افزایش چشم‌گیر هزینه معیشت خانوارها بوده، به شکلی که رشد هم‌زمان قیمت کالاهای مصرفی، خوراکی‌ها و خدمات درمانی، فشار مضاعفی بر سبد هزینه‌های مردم، بیش از پیش نمایان کرده است. پرداخت کالابرگ الکترونیک که به منظور تأمین کالاهای ضروری و اساسی خانوارها به اجرا آمده، اقدامی درست و اصولی است و در کوتاه‌مدت به حفظ قدرت خرید و معیشت خانوارها کمک می‌کند، اما بیهوشده، فرآیند اعتباری آن، متناسب با تورم ضروری است.

در همین راستا، براساس ماده ۱۳ این‌نامه «تضمین امنیت غذایی و بهبود معیشت مردم» مصوب ۱۰/۰۸/۱۴۰۴ هیئت وزیران، افزایش هزینه‌های ناشی از تغییر قیمت اقلام سبد کالاهای موضوع این آیین‌نامه، برای تسهیل دسترسی اقلام کالابرگ، اختلاف قیمت ارز آزاد با نرخ ۲۸۵۰۰ تومانی است، می‌بایست با افزایش نرخ ارز، مبلغ کالابرگ نیز افزایش یابد. در قانون بودجه سالال ۱۴۰۵، مبلغ ۹۹۶ همت برای طرح کالابرگ اختصاص یافته که لازم است به دلیل شرایط جنگی و بنیامده‌های آن، علاوه بر این مبلغ، اعتبار دیگری نیز تخصیص یابد. معیاره که طبق آیین‌نامه «تضمین امنیت غذایی و بهبود معیشت مردم» این اختیار به دولت داده شده که در صورت افزایش تورم و قیمت‌ها، بازنگری اعتبار کالابرگ را در دستور کار قرار دهد.

با این وصف، خواسته صریح و روشن مردم و نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی، بازنگری، افزایش و متناسب‌سازی فوری مبلغ «کالابرگ» با تورم جهت بهبود معیشت مردم با هدف برقراری امکان دسترسی بیشتر به کالاهای اساسی و روزانه است؛ خواسته‌ای که نه به عنوان یک «انتظار»، بلکه «تکلیفی قانونی» مطرح می‌شود.

از سوی دیگر، برخی‌ها با استدلال جلوگیری از تورم ناشی از افزایش نقدینگی، به دنبال جایگزینی «سبد کالا» و اعطای «یارانه غیرنقدی» به جای «کالابرگ الکترونیک» هستند که این موضوع یک عقیده بزرگ، برهزینه و خطرناک بوده و علاوه بر ایجاد رانت و فساد در نظام اقتصادی کشور، هزینه‌های زیادی به سیستم اداری و اقتصادی کشور تحمیل می‌کند و بخش زیادی از انرژی و توان دولت و قوه قضائیه را به مدیریت تأمین سبد کالا و مبارزه با فساد و رانت‌های تبعی آن اختصاص می‌دهد که عملاً نه تنها برای از دوش نظام و کشور برنمی‌دارد که موجب فرسایش توان و وقت سیستم حکمرانی کشور می‌شود؛ کم‌اینکه کالابرگی که از محل حذف ارز ترجیحی تأمین می‌شود نه تنها موجب برچیده شدن فساد و سفره رانت‌خوران و ویژه‌خوران شده، بلکه «توزیع عادلانه منابع عمومی» بوده و هیچ‌گاه عامل اصلی ایجاد تورم تلقی نمی‌شود. در پایان، لازم است به درایت رهبر شهید انقلاب اشاره نمود که ایشان بعداز جنگ ۱۲ روزه، جنگ بعدی را محتمل می‌دانستند بر لزوم اتخاذ تمهیدات لازم برای تأمین ارز و کالاهای اساسی و ضروری مردم تأکید فرمودند که این اساس، اصلدالله با تلاش‌ها و اقدامات وی وقفه و خرد و تقدیر دولت و مجلس در ایام جنگ تحمیلی سوم، هیچ‌گونه اختلال و کمبودی در این زمینه احساس نشد و اکنون نیز، این اطمینان خاطر وجود دارد که با اقدامات صورت گرفته، هیچ‌گونه مشکلی در تأمین مایحتاج مردم عزیز، حتی به فرض ادامه جنگ، وجود ندارد.

Javanonline.ir به جوان دوباره نگاه کن

جوان آنلاین